

www.parohiaserbanvoda.ro

Cuvântul care zidește

NU LIPSI DE LA LITURGHIA EUHARISTICĂ,
PENTRU CĂ EA NU ESTE COMPLETĂ FĂRĂ TINE!

PRIN BISERICĂ ÎMPĂRĂȚIA LUI DUMNEZEU ESTE DEJA ÎN NOI

**DUMINICA DUPĂ BOTEZUL
DOMNULUI**

**Începutul propovăduirii
Domnului**

SF. IER. GRIGORIE, EPISCOPUL NYSSEI;
† SF. CUV. ANTIPA DE LA CALAPODEȘTI;
SF. IER. DOMETIAN, EPISCOPUL
MELITINEI

După Botezul de la Iordan, Iisus a venit în localitatea Nazaret în care crescuse. Alungat de concetățenii săi din Nazaret, care au vrut chiar să-L omoare (Luca 4, 28-30), Iisus a părăsit cetatea și S-a așezat în Capernaum, care va deveni de acum patria sa (Matei 13, 54). De aici vor proveni și unii din primii ucenici ai lui Iisus. Aici în Galileea și-a început El cu adevărat propovăduirea, aici a lăsat mulțimilor cele mai frumoase dintre pildele sale, și tot aici a săvârșit El cele mai multe dintre minunile sale.

Evangheliștii țin să arate că mesajul pe care îl proclama Mântuitorul la începutul propovăduirii sale reia întocmai unul dintre elementele esențiale ale mesajului Sfântului Ioan Botezătorul: „Pocățiți-vă, căci s-a apropiat împărăția cerurilor.” (Matei 4, 17)

Dar ce este împărăția cerurilor despre care vorbește adeseori Mântuitorul? Venirea împărăției cerurilor înseamnă abolirea prăpastiei dintre Cer și pământ, dintre Creator și creatură. În ceea ce privește termenul „împărăție” ar fi mai degrabă împărățire, adică „stăpânire” sau „domnie”. O mulțime de profeții din Vechiul Testament anunță mântuirea viitoare ca pe o preluare de către Dumnezeu a stăpânirii sau domniei asupra oamenilor și asupra lumii în ansamblu ei. Dacă toți profeții vorbeau despre împărăția lui Dumnezeu la viitor, ca pe o realitate pe care o vedeau de departe și o iubeau cu dor, Mântuitorul Hristos poate să proclame „s-a împlinit vremea.” (Marcu 1, 15) Acum la începutul activității Sale nu va zice încă: „a venit împărăția cerurilor”, ci „s-a apropiat împărăția cerurilor” deoarece împărăția cerurilor va deveni prezență

Cu Botezul în Iordan începe activitatea publică a Mântuitorului Hristos. Până atunci El a trăit viața modestă a locuitorilor din Galileea. Dar când Sfântul Ioan Botezătorul îl face „arătat lui Israel” (Ioan 1, 31), Iisus apare ca lumina mult așteptată de omenirea care zăcea în întunericul păcatului și al necunoașterii lui Dumnezeu.

concretă în lume numai ca rod al preamăririi lui Hristos. Numai după înviere poate Domnul să zică: „Datu-Mi-sa toată puterea în cer și pe pământ” (Matei 28, 18), preamărit fiind de-a dreapta Tatălui „mai presus decât toată începătoria și stăpânia și puterea și domnia și decât tot numele ce se numește, nu numai în veacul acesta, ci și în cel viitor.” (Efeseni 1, 21) Deci împărăția cerurilor devine o realitate concretă în lume prin Biserică. Sfântul Apostol Pavel adaugă: „toate le-a supus sub picioarele Lui și, mai presus de toate, L-a dat pe El cap Bisericii.” (Efeseni 1, 22)

Se cuvine să știm că prin Biserică împărăția lui Dumnezeu este deja a celor ce sunt ai lui Hristos, fiindcă în Biserică noi suntem deja în împărăția lui Dumnezeu și împărăția lui Dumnezeu este deja în noi. Nu avem încă desăvârșirea, dar avem totuși în inimile noastre arvuna duhului (II Corinteni 1, 22), adică Duhul lui Hristos ca ar-

vună a împărăției cerurilor, iar desăvârșirea o așteptăm ca un dar eshatologic.

Suntem în împărăția lui Dumnezeu, dar totuși ne rugăm mereu „Vie împărăția Ta”, căci pentru cei ai lui Hristos timpul de acum între prima și a doua venire a lui Hristos, care poate fi numit „timpul Bisericii”, apare marcat de tensiunea dintre „deja” și „nu încă”, adică dintre ceea ce ei au primit deja din darurile Împărăției și ceea ce așteaptă ca dar al veacului viitor.

Această perspectivă exclude toate „rătăcirile apocaliptice”, orice falsă preocupare pentru „ani sau vremuri”, pe care Tatăl le-a pus în stăpânirea Sa. Timpul Bisericii, adică perioada dintre prima și a doua venire a Domnului este ținta noastră de lucru, cu privirea îndreptată înainte spre zorii Împărăției celei de Sus și veșnice, ca să folosim din plin ziua de lucru a mântuirii noastre. ❖

Părintele Dinu Pompiliu

FAMILIA – UN DAR AL LUI DUMNEZEU PENTRU UMANITATE

„Familia se găsește într-o situație fragilă și dificilă, deoarece modelul însuși al familiei tradiționale este considerat de unii ca fiind învechit sau perimat.

Trăim într-un context dominat de o mentalitate individualistă și secularizantă, care nu caută sfințirea vieții prin rugăciune, nașterea de copii și creșterea lor în credința creștină”

Acestea le spunea Prea Fericitul Părinte Daniel, Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române, referindu-se la încercările repetate ale parlamentului de a legaliza parteneriatele civile între persoane de același sex. O problemă ce preocupă atât Biserica Ortodoxă Română, dar și societatea civilă formată din zeci de ONG-uri, care s-au aliat în protejarea familiei tradiționale și întărirea rolului și componenței ei prin reformularea articolului 48 din Constituție.

Așa se face că la inițiativa cetățenească a „Coaliției pentru Familie”, o structură civică formată din zeci de asociații care promovează valorile familiei, la finalul lunii noiembrie a fost publicat în Monitorul Oficial proiectul de lege pentru modificarea actualului art. 48, alin. 1, din Constituție cu formularea următoare: „Familia se întemeiază pe căsătoria liber consimțită între un bărbat și o femeie, pe egalitatea acestora și pe dreptul și îndatorirea părinților de a asigura creșterea, educația și instruirea copiilor”.

Pentru a fi depus în Parlamentul României, proiectul de lege trebuie să aibă susținerea a cel puțin 500.000 de cetățeni. Și iată că o minune se întâmplă! Societatea românească pare să se trezească, să-și asume apărarea valorilor morale și creștine ale unui neam demn. Liste de semnături au fost completate în zeci de județe și la această oră 70.000 de oameni au spus da unei acțiuni concrete de apărare a familiei. La această luptă s-a adăugat și Biserica Ortodoxă Română, alături de catolici și protestanți care s-au implicat de la început. Iar semnalul vocal a fost dat la sfârșitul slujbei de Crăciun de ÎPS Ioan Selejan, Mitropolitul Banatului care a cerut credincioșilor să sprijine inițiativa de modificare a Constituției, arătând cu mare tristețe faptul că, în Grecia, țară ortodoxă, parteneriatul civil între persoane de același sex a fost legiferat. „Este o inițiativă civică pe care frații noștri care iubesc familia creștină ar dori să le-o prezinte celor care conduc destinele acestui neam și să scrie acolo în Constituție că familia creștină are la bază codul familiei din Sfânta Scriptură – familia este tocmită după rânduiala lui Dumnezeu – bărbat și femeie. De aceea, dacă veți găsi tineri studenți care o să vă roage să semnați, vă

îndemn cu încredere pentru că, dacă nu mă înșel, nu știu dacă nu săptămâna trecută, nu știu dacă nu Grecia, a fost îngenunchiată în sensul acesta. Suntem un popor cu mult mai mulți credincioși și de aceea să-L rugăm pe Dumnezeu să păzească familia binecuvântată în fața sfântului altar al neamului nostru. Aici ați venit frațiiile voastre și părinții domniilor voastre – bărbat și femeie. Dumnezeu, prin întruparea Sa și prin înviere, ne-a arătat că nu dorește ca pământul să fie cel mai mare cimitir antropologic din univers. Dumnezeu vrea ca acest pământ atât de minunat să fie locul bucuriei sale”, a spus ÎPS Ioan credincioșilor.

România nu ar fi prima țară în care cetățenii ar modifica Constituția pentru a proteja familia tradițională. Pentru a împiedica mariajele între persoane de același sex, astfel de măsuri constituționale s-au luat în Croația, Slovacia, Bulgaria, Lituania, Letonia, Polonia și Ungaria. De asemenea, Rusia, Australia și India au interzis căsătoriile homosexuale. Deci stă în puterea noastră, a cetățenilor acestei țări, indiferent de religie, și chiar a celor care se declară atei sau agnostici, dar care au o verticală a moralității și o demnitate umană, să se alăture acestei lupte împotriva unui curent ce încearcă să ne facă o obedientă masă de manevră pentru interese străine nouă.

Să mai spunem că la baza acestui proiect stă un Comitet de Inițiativă pentru revizuirea articolului 48, alineatul 1, care este format din 16 persoane, dintre care amintim: artiștii Tudor Sișu și Vlad Miriță, soția lui Felix Tătaru, Nadia, filozoful Sorin Lavric, doctorul Pavel Chirilă, Mihai Gheorghiu, directorul adjunct al Muzeului Țăranului Român, dar și Părintele Prof. Constantin Necula, consilier al Mitropoliei Ardealului.

Sfântul Sinod al BOR ar putea lua în

discuție săptămâna viitoare inițiativa cetățenească lansată de Coaliția pentru Familie, privind strângerea de semnături pentru modificarea Constituției și stipularea clară că familia este formată dintr-un bărbat și o femeie. Purtătorul de cuvânt al Patriarhiei Române, Vasile Bănescu, a precizat miercuri pentru AGERPRES, că decizia strănerii de semnături nu aparține Patriarhiei Române ci fiecare episcop a susținut individual, la nivel local, inițiativa cetățenească. „E o inițiativă a ÎPS Ioan al Banatului, care, evident, a fost preluată în cercurile bisericesti. E o reacție firească, la un fenomen îngrijorător din punct de vedere creștin care se petrece în anumite țări. Așteptăm Sinodul care, eventual, va discuta și vom comunica oficial o poziție a Bisericii Ortodoxe Române”, a subliniat Bănescu.

Desigur mass-media deturneză sistematic credibilitatea și acțiunile firești ale Bisericii Ortodoxe acuzând BOR că stă la baza interzicerii unor drepturi ale minorităților, „uitând” că, de fapt, aici inițiativa este a societății civile.

Încheiem cu îndemnul Prea Fericitului Patriarh Daniel care ne motivează în apărarea familiei tradiționale: „Când Dumnezeu a făcut lumea, coroana creației Sale a fost familia: bărbatul și femeia, care au primit binecuvântarea de a crește, a se înmulți și a stăpâni pământul. Deși a trecut prin multe încercări și pericole abătute asupra societății umane, totuși familia a fost instituția cea mai stabilă a umanității, asigurând continuitatea acesteia în istorie. De aceea, trebuie să susținem efortul Bisericii de a apăra familia naturală, tradițională, universală și de a rezista în fața unor „modele” noi de familie, care consideră că uniunea firească bărbat-femeie ar fi doar un model printre altele”. ❖

2016 - ANUL OMAGIAL AL EDUCAȚIEI RELIGIOASE A TINERETULUI CREȘTIN ORTODOX

Anul 2016 este dedicat educației religioase a tineretului creștin ortodox. Cu înțelepciune PF Daniel, Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române a făcut această propunere Sfântul Sinod în ședința de lucru din 28-29 octombrie 2014, și ea a fost aprobată. Tema este nu numai actuală, dar ea a incitat interesul părinților, al tinerilor, al societății în general, și nu în ultimul rând, al mass mediei. Să nu uităm că în anul 2015 au fost numeroase discuții pe tema orei de religie în școli.

Pentru că ne dorim ce este mai bun pentru copiii noștri, pentru știm ce înseamnă să nu ai parte de o educație religioasă, pentru că este important ca tinerii să cunoască înainte de a alege, și pentru că prin religie omul își regăsește coordonatele sale cele mai înalte, și se apropie de Dumnezeu, credem că sunt binevenite cuvintele spuse de PF Daniel la începutul acestui an despre importanța religiei și grija pe care trebuie să o avem pentru a o transmite tinerei generații. (n.r.)

De ce este importantă educația religioasă a tineretului?

1) Religia este lumină pentru înțelegerea universului și a vieții, ca dar al lui Dumnezeu, pentru a promova valorile familiei, ospitalității, dreptății, păcii, solidarității, înțelegerii și comuniunii între oameni.

2) Credința în Dumnezeu este cea mai mare zestre spirituală pe care Familia, Biserica, Școala și Comunitatea o pot transmite copiilor, pentru că ea îi ajută pe tineri să facă deosebire între valori eterne și valori efemere, și le formează personalitatea, învățându-i să cultive bunătatea și omenia, iubirea de Dumnezeu și de semenii, recunoștința față de generațiile trecute și responsabilitatea față de prezent și de viitor.

3) Valorile oferite de educația religioasă sunt reper spiritual esențial și liant existențial între toate cunoștințele dobândite prin studiul celorlalte discipline școlare.

4) Predarea religiei în școală are valențe educaționale profunde, prin rolul ei formativ în viața copiilor și a tinerilor, demonstrat și de studiile educaționale și sociologice în domeniu. Ora de religie contribuie la reducerea efectelor negative ale crizei contemporane de identitate și de orientare, întrucât propune modele viabile de bunătate, sfințenie și conviețuire umană.

5) Întrucât libertatea reprezintă un mare dar oferit de Dumnezeu omului, educația religioasă trebuie asumată în mod liber, conform dorinței părinților și a copiilor. Libertatea însă nu este indiferență spirituală,

ci capacitate a omului de a alege valori spirituale, care îmbogățesc viața persoanei și a comunității umane.

Educația religioasă este act de mărturisire

Promovarea educației religioase, care include deopotrivă evidențierea unor repere spirituale ca lumină pentru viață și a unei elementare culturi religioase, constituie și un act de mărturisire a identității profunde a sufletului familiei românești și a tradiției învățământului românesc, care a început în școlile înființate de Biserică în apropierea locașurilor de cult.

Părinții copiilor înțeleg necesitatea intensificării cooperării dintre Familie, Biserică și Școală, astfel încât educația religioasă primită acasă să fie consolidată în mod complementar prin educația copiilor și a tinerilor în Școală și în viața Bisericii. În această perspectivă, poate fi valorificat și materializat cadrul oferit de parteneriatul dintre parohie și școală, pentru ajutorarea elevilor din familiile sărace și pentru desfășurarea de activități educaționale artistice, social culturale și social filantropice, mai ales în timpul vacanțelor și al unor evenimente solemne cu semnificație națională sau patriotică.

În completarea orei de religie, Patriarhia Română, prin proiectele „Hristos împărtășit copiilor” și „Alege școală!”, dorește să cultive legătura copiilor cu o comunitate

vie, rugătoare, mărturisitoare și solidară cu oamenii aflați în dificultate. Prin aceste proiecte ea se străduiește să cultive în copii și tineri duhul prieteniei și al comuniunii, să prevină abandonul școlar în familiile sărace și în cele în care părinții sunt plecați la muncă în străinătate. Prin birourile de cateheză parohială, prin taberele de copii pe care le organizează în cadrul acestor proiecte, Biserica dorește să suplinească lipsa de afecțiune părintească, lipsa atmosferei de familie, descoperă copii talentați și îi încurajează să-și cultive talantul în folosul Bisericii și al societății.

Familia creștină – locul în care sunt învățate virtutea și iubirea

Pentru Biserică și societate, familia are un rol esențial în stabilirea reperelor valorice ale copiilor. Familia creștină, compusă din bărbat, femeie și copii, reprezintă spațiul intim cel mai de preț pentru cultivarea iubirii conjugale, a iubirii părintești, a iubirii filiale și a iubirii frățești. Lipsa de iubire și comuniune în familie duce la înstrăinarea între membrii acesteia, la violență conjugală, la violență domestică, la divorț, care are efecte dramatice pentru copii, la abandonul școlar, la alcoolism și la alte rele. De aceea, în educația copiilor și a tinerilor, este mare nevoie de cooperare între Familie, Școală și Biserică. ❖

† Daniel
Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române

În anul 2016, în Biserica Șerban Vodă, în fiecare duminică la ora 17:00, vor avea loc

SERI CATEHETICE – CONFERINȚE

susținute de preoții bisericii și de invitați: profesori și oameni de cultură. Întrucât anul 2016 este dedicat educației religioase a tinerilor, îi invităm în primul rând pe tineri să participe la aceste conferințe, dar și pe toți cei dornici să cunoască adevărul de credință. Conferințele se vor desfășura în două părți:

❖ susținerea temei de către preoții bisericii și invitații acestora

❖ întrebări și răspunsuri pe marginea temei prezentate

DUMINICĂ 24.01.2015, ORA 17:00, DIAC. PROF. DR. IOAN CARAZA

va susține conferința cu tema

SFÂNTA SCRIPTURĂ ÎN BISERICĂ - TRADUCERI, EDIȚII ȘI ÎMPORTANȚĂ

SFÂNTUL ANTIPA DE LA CALAPODEȘTI

Un sfânt pe care românii îl cunosc foarte puțin sau deloc, dar care este la mare cinste în calendarele a trei Biserici ortodoxe: română, greacă și rusă, pentru că în toate aceste trei Biserici și-a dus viața ascetică Sfântul Antipa de la Calapodești și toate au părțile din sfintele sale moaște.

Povestea vieții Sfântului Antipa este una extrem de interesantă, deși smerenia și discreție l-au caracterizat. Multe sunt minunile din viața acestui nevoitor, și aflându-i nevoințele ne vom apropia cu drag de el, pomenindu-l în rugăciuni.

În anul 1816, se naște în familia lui Gheorghe și Ecaterina Luchian, în satul Calapodești, Bacău, un copil mult așteptat, Alexandru. Rod al multor rugăciuni, se spune că Alexandru nu a pricinuit dureri mamei sale nici la naștere, nici după aceea. Era un copil cuminte, dar care se descurca cu greu la școală: nu putea învăța slovele. S-a rugat să le poată pricepe, făgăduind că se va dedica lecturilor din dumnezeieștile cărți. Reușește să treacă de această încercare, dar o alta vine: tatăl său, diacon în sat, părăsește această lume prea repede. Drept pentru care, Alexandru preia grijile gospodăriei și deprinde meșteșugul legătoriei de cărți.

Dumnezeu însă îl cheamă tainic, când, la vârsta de 20 de ani simte ceva minunat care-i umple inima și-i schimbă mintea, și-l face să părăsească deșertăciunile lumii alegând mănăstirea. Mai târziu și mama sa se va retrage la mănăstire și va deveni schimonahia Elisabeta.

Alexandru pleacă la mănăstirea Neamț, unde, în fața icoanei Maicii Domnului îngenunchează și-și deschide sufletul. La un moment dat, în chip minunat, perdeaua de la icoană se trage la o parte, deși nimeni nu era în biserică! Primește astfel încredințarea că este pe drumul cel bun. Și deși starețul nu-i îngăduie să rămână la Neamț, va pleca la Mănăstirea Căldărușani și Brazi. La ultima va fi sub ascultarea bătrânului pustnic Ghedeon, trăind în aspre nevoițe, învățându-se cu postul aspru și îndeletnicindu-se cu

rugăciunea și privegherea. De aici, cu binecuvântarea starețului Dimitrie, care îl călugărește, punându-i numele Alimpie, pleacă la Muntele Athos.

Acolo va viețui 4 ani la Mănăstirea Esfigmenu, după ce își face ucenicia la doi călugări români. După ce primește schima mare și i se schimbă numele în Antipa, fiind dornic de viață pustnicească, se retrage în isihie. Într-o zi ajunge la o colibă părăsită și pe jumătate dărăpănată. Înăuntru, pe o poliță, găsește o icoană a Maicii Domnului, veche și deteriorată. Aleargă cu ea la un pictor ucrainean, ierodiaconul Paisie, iar acesta îi redă strălucirea și frumusețea. Icoana va fi odorul său cel mai drag și nu se va mai despărți de ea niciodată. Multe minuni a făcut această icoană, prima chiar în Sfântul Munte, căci tâmplarul care îi va reface coliba se îmbolnăvește grav și cade așteptându-și sfârșitul. Dar rugăciunile schimonahului Antipa la icoana Maicii Domnului îl pun dintr-o dată pe picioare, făcându-l sănătos.

Pentru că în acel timp ieroschimonahul Nifon trudea pentru ridicarea Schitului românesc Prodromu, îl aduce aici și pe schimonahul Antipa, pe care-l hirotonește diacon și apoi preot. Și pentru că avea nevoie de cineva în țară care să se ocupe de strângerea donațiilor pentru ridicarea Schitului Prodromu, îl trimite pe ieroschimonahul Antipa la metocul Schitului de la Iași, de la Bucium, fiind rânduit o vreme iconom aici. La un moment dat donațiile din țară devin insuficiente. De aceea ieroschimonahul Nifon pleacă în Rusia împreună cu Sfântul Antipa pentru a aduna banii necesari ridicării schitului. Aici simte sfântul că ar putea rămâne până la sfârșitul vieții lui. Ceea ce se și întâmplă după ce își sfârșește ascultarea, cu strădanii mari, dar și cu ispite, căci vaporul pe care se aflau 4 clopote pentru schit și 3000 de galbeni, se scufundă în Marea Neagră. Se spune că în aceea noapte sticla de la icoana Maicii Domnului a Sfântului Antipa s-a spart din senin cu mare zgomot. Sfântul nu s-a descurajat, și a

continuat colecta. La un moment dat nu se mai puteau schimba banii în aur pentru a-i trimite la Prodromu. Sfântul alergă la icoana Maicii Domnului să se roage, și aude la un moment dat în minte un glas: „Asta-i treaba Mitropolitului?”. Ducându-se la acesta, Mitropolitul intervine la Ministerul Finanțelor, și astfel banii schimbați în aur sunt trimiși la Prodromu.

Ajungând în nordul Rusiei la Mănăstirea Valaam, loc care cunoscuse o puternică influență a ucenicilor Sfântului Paisie de la Neamț, alege să rămână aici. Se roagă mult, și nu de puține ori se plânge că nu-i ajunge timpul pentru rugăciune. Iubește mult biserica, fiind nelipsit de la slujbe, postește și se nevoiește. Chilia sa este goală, doar un analog și o strană are, iar în loc de pat doar o pătură aspră, întinsă pe jos. Aici a viețuit 17 ani.

Dar firul vieții sale ajunsese la capăt. Și-a cunoscut dinainte sfârșitul, căci cu trei zile înainte toate icoanele din chilia sa au căzut pe jos, iar icoana Maicii Domnului s-a așezat pe pieptul său. La 10 ianuarie 1882 a plecat la Domnul, prohodit de toți din mănăstire. Pentru că era deplin cunoscută sfințenia vieții lui, rușii de la mănăstirea Sfântul Pantelimon din Athos l-au trecut în 1906 în Mineiul rusesc la data de 10 ianuarie, deși nu era încă oficial canonizat.

Mănăstirea Valaam a trecut prin mari distrugereri după Revoluția bolșevică, fiind refăcută abia în anul 1989. La 14 mai 1991 egumenul Andronk Trubaciov a găsit și dezgropat sfintele sale moaște, iar din 24 septembrie 1991 ele stau în biserica Sfinților Serghie și Gherman. În 1992 Biserica Ortodoxă Română l-a canonizat și l-a trecut în calendar la 10 ianuarie. Biserica Rusă a făcut același lucru în 2000. Iar în Sinaxarul athonit a fost trecut din anul 1988. Sfintele sale moaște se află la Mănăstirea Valaam, la Schitul Prodromu, la Mănăstirea Cristiana și Biserica Rusă din București, și la Mănăstirea de la Calapodești cu hramul sfântului. Icoana Maicii Domnului, și ea dispărută o vreme, a fost găsită în anul 2006. ❖

PROGRAMUL BISERICII ȘERBAN VODĂ ÎN PERIOADA 10 - 17 IANUARIE 2016

ZIUA	ORA	SLUJBE/activități
Duminică 10 ianuarie	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	Duminica după Botezul Domnului – Utrenia, Sfânta Liturghie
Miercuri 13 ianuarie	07 ³⁰ -09 ³⁰	Sfânta Liturghie
	17 ⁰⁰ -19 ⁰⁰	Sfântul Maslu
Vineri 15 ianuarie	07 ³⁰ -09 ³⁰	Sfânta Liturghie
	17 ⁰⁰ -19 ⁰⁰	Vecernie cu Litie, Acatist
Sâmbătă 16 ianuarie	07 ³⁰ -09 ³⁰	Sfânta Liturghie, Pomenirea morților
Duminică 17 ianuarie	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	Duminica a 29-a după Rusalii (a celor 10 leproși) – Utrenia, Sfânta Liturghie

CONTRIBUȚIA ENORIAȘILOR PAROHIEI ȘERBAN VODĂ PENTRU ANUL 2015 A FOST STABILĂ LA 100 LEI